

Poticanje na pravednost

Ključni stihovi: "Ako kažemo da nemamo grijeha, varamo se i istina nije u nama. Ako ispovijedamo svoje grijeha, on je vjeran i pravedan da nam oprostí grijeha i očisti nas od svake nepravde."
1. Ivanova 1:8,9

Odabrani stihovi:
1. Ivanova 1,5-10; 2,1-8

Smatra se da su znanstvenici ovo poslanicu napisali oko 90. godine n.e. Do tada je kršćanstvo steklo znatnu važnost, a vjernici su bili raspršeni po poganom svijetu. Mnoge su stvari u kršćanstvu privukle grčke filozofa tog vremena. Međutim, oni su nastojali spojiti svoje poganske filozofije s kršćanstvom te su mnogi postali takozvani "kršćanski filozofi". To je, kako je upozorio apostol Pavao, "protivljenje idejama onoga što se lažno naziva znanjem." 1. Timoteju 6,20

Ivanovo poslanice napisane su kako bi ojačale kršćane protiv tih subverzivnih učenja filozofa. On ih je u potaknuo da se drže samo učenja Isusa i apostola te da ta filozofska učenja smatraju lažima. Svi takvi lažni učitelji trebali su se smatrati predstavnicima "mnogih antikrista", odnosno protivnicima Krista, za koje je apostol Ivan upozorio da su "već sada" u svijetu. 1. Ivanova 2:18

Johnov je cilj u pisanju ovog pisma bio potaknuti ih na pravednost: "Pišem vama, malena djeco, jer su vam grijesi oprošteni radi njegova imena. Pišem vama, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vama, mladići, jer ste nadvladali zloga. Pišem vama, djeco, jer ste upoznali Oca. Pišem vama, očevi, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vama, mladići, jer ste snažni i riječ Božja ostaje u vama i nadvladali ste zloga." 1. Ivanova 2,12-14

U vrijeme kada je ovo pisao, apostol Ivan bio je prilično star. Zbog svojih iskustava postao je vrlo blag karaktera i stoga je vrlo nježno govorio i onima zrelima i onima novima u vjeri. Želio je da shvate važnu odgovornost suzdržavanja od grijeha, trajanja u Božjoj ljubavi i tako sazrijevanja u Kristu.

Zanimljiva je činjenica da većina kršćana nikada ne doživi puninu radosti, mira i blagoslova koju bi mogli posjedovati. Mnogi su zadovoljni početnim načelima

Kristove nauke i, kao "dojenčad", ne idu dalje do potpunog razvoja tih načela u žrtvi i služenju. (1. Korinćanima 3,1). Ivan je želio potaknuti umove i srca vjernika na cijenjenje i korištenje njihovih povlastica u Kristu, kako bi time rasli i razvijali se u njemu.

"Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo vidjeli svojim očima, to je bilo Ivanovo svjedočanstvo. (1. Ivanova 1,1). On i ostali apostoli vidjeli su Krista u njegovu životu i u njegovu smrti; vidjeli su ga nakon njegova uskrsnuća; znali su da su te stvari istinite. Apostoli su pretrpjeli gubitak svega u propovijedanju riječi Istine. Filipljanima 3,8

Svjedočanstvo na kojem počiva kršćanska vjera nije ljudsko, nego Božje. Čovjek nije imao svjedočanstvo o toj temi vrijedno slušanja sve dok Bog nije progovorio, najprije kroz Isusa, a potom kroz apostole. Budući da su vidjeli i poznavali Isusa, imamo njihovo sigurno svjedočanstvo i njihovo "svjedočanstvo je istinito". Ivan 21,24